

ην ἀπὸ πᾶσαν ἐνάντιο ποὺ ἥθελε τύχειν διὰ τὸ αὐτὸν σπίτιν. "Οθεν / εἰς βεβαιώσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια / δύο ἥτοιν 2/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες / ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ / ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τοις εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξης.

- / — Γρηγόριος ιερομόναχος Βάβουλας μαρτυρῶ ώς ἄνωθε
- / — Ἰσηφ ιερομόναχος Κωβαῖος μάρτυρας ἄνωθε
- / — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

79

Μαρτυρία. Τρόπος καταβολῆς ὀφειλομένης προικὸς

φ. 50^r

/ ἀπὸ σακελλάριο Φ. 46

/ [+] Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὔγουστου [[5]] 30/ τὴν σήμερον ἔ / [μπροσ]θεν κάμοῦ τοῦ νοταρίου ἐπαρησιάσθησαν οἱ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμέ / νοι ιερεῖς ἀπὸ ἔνστασιν τοῦ ἀφέντην σακελλάριου παπὰ κύρι Γεώργιου Ἀμάη λέ / γοντας καὶ ὁμολογώντας ἐν φόβον Θεοῦ πὼς κρασμένοις διὰ νὰ κάμουσιν εὐχέ / λαιον τοῦ [...] μισέρο Ἰάκωβου Διασίτη ἐκεῖ παρῶν ὁ [[ἄ]] γαμπρός του ὁ ἄ / νωθεν ἀφέντης σακελλάριος τοὺς ἐπαρακάλεσεν νὰ ἀκροασθοῦσιν τὴν μπαρῶν / μαρτυρίαν λέγοντας ὁ αὐτὸς ἀφέντης σακελλάριος [[τοῦ ποτὲ μακαρίτη]] τοῦ πεθε / ροῦ τοῦ ἀφέντη ἡ ἀφεντία σου ἐπάνδρεψες τὴ θυγατέρα σου τῆς ὁποίας τῆς ἔταξες / μερικὰ γρόσια καὶ ροῦχα ώς καθὼς φαίνοται ἐνγράφως τὰ ὁποῖα δὲν τὰ ἔλαβε / διὰ τοῦτον σὲ παρακαλῶ παράνγγειλε ἔνυπροσθεν τῶν ιερέων διὰ νὰ μὴν ἔχην / βάρος ἡ ψυχή σου. Ὁ ὁποῖος Διασίτης ἡποκρίθην καὶ εἶπε τοῦ ἄνωθεν σακελλάριου παι / δί μου ἔτζι εἶναι ἡ ἀλήθεια χρεωστῶ σου τὸ πουρκὶ τῆς θυγατέρας μου κατὰ τὸ προικοσύν / φωνό σας. "Εγώ ἀκόμη πρᾶμα καὶ ὅ,τιν γράφει καὶ τὰξω σας πγάσεν ἀπὸ τὸ πρᾶγμα μου καὶ πλη / ρώσου μὲ τὴν εὐχή μου. Τοῦτον ὅλον ἔγραψαν ἐκ στόματος τοῦ [[ποτὲ]] Διασίτη καὶ μαρτυροῦ / τον ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τοις ὑπογράφοντας καὶ ὑπὸ χειρός τοις εἰς ἀσφάλεια / καὶ τὰ ἔξης.—

- / — Τζανάκης ιερεὺς καὶ οἰκονόμος Ναξίας μαρτυρῶ ώς ἄνωθε—
- / — Κωνσταντῖνος ιερεὺς γαρτοφύλαξ Ναξίας μαρτυρῶ ώς ἄνωθε—
- / — Νικόλαος ιερεὺς καὶ σακελλίων Ναξίας μαρτυρῶ ώς ἄνωθεν.
- / — Ἰάκωβος ιερεὺς ὁ Ἀναπλιώτης μάρτυρας ώς ἄνωθε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΣ

/ — Παπα Νικολός Μοσχόπουλος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—
 / — Παπα Μιχαὴλ ἵερεὺς Τριβιζᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν—
 / — Ἰωαννίκιος ἵερομόναχος Τριβιζᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

80

Κουντουβερνία

φ. 50^v

/ Φ 46 'Εβγαλμένη ἀπὸ μαστρο Κων[....]
 / Καὶ πάλι ἀπὸ [.....] καὶ πάλι ἀπὸ [....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμὴν [.....] / μπρὸς ἀφέντης
 'Ιακουμάκης Μπαρόντζης πέφτειν εἰσὲ συμπίβασ[ιν] / τοτινῆς μὲ τὸν κύρ
 Κωσταντῆ Σπάθαρον καὶ δίνειν ὁ ρηθεὶς ἀφέντης Μπαρόν[τζης.....] / κύρ Κω-
 σταντῆν τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν ἀπὲ γονικόν του εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς Μεθ[.....] /
 μένον τοῦ Μπακλατζῆ καὶ σύνμπλιο τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ ἄνωθεν κυρ Κωσταντῆ καὶ
 [...] / ολογιτὴν καὶ κυρίας Ἀντριάνας Σπανοπούλου τὸ ὅποιο τοῦ τὸ δίνειν καὶ
 παντικιάζει [...] / νὰ τὸ ἔχουν πάντα αὐτοὶν καὶ οἱ κληρονόμοιν τος παίδιω παιδιῶν
 τος καὶ διὰ πληρωμὴν [...] / μιν τοῦ παντικιοῦ ἥγου τοῦ ἐνοῦς τεταρτίου τοῦ αὐτοῦ
 πραμάτου τοῦ ἔδωσεν ὁ εἰρημένος / Κωσταντῆς καὶ ὁ γαμπρός του ὁ μαστρὸς Κων-
 σταντῆς Φούρλας ρεάλια ἑφτὰ ἥγου [7/....] / ἀνανάλογον καθὼς ἀναμετάξυν τος
 ἐταιριάσασιν οἱ αὐτὲς μερίδες καὶ ἔτσι / καθομολογᾶ ὁ εἰρημένος ἀφέντης ὁ Μπα-
 ρόντζης πὼς ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβε τὴν / ἄνωθεν πληρωμὴν τοῦ λεγόμενου τεταρτιοῦ
 ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν πεθερὸν καὶ γαμπρὸ / καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ σατισφάδος
 εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοῦ τεταρτιοῦ καθὼς ἔται / ριάσασιν καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον
 τὸς τὸ παραδίδειν μὲ τὴ ληγὸν ὅποὺ ἔχει μέσαν καὶ μὲ ὅλα / του τὰ δέντρα καὶ μὲ
 ὅλα του τὰ δικαιώματα πρεμετάροντας καὶ οἱ ἄνωθεν ὅτιν τὸ λεγόμενο / ἀμπέλιο νὰ τὸ
 δουλεύου καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα σὲ ὅλους του τὶς κάματους νὰ τὸ καταβολεύῃ /
 καὶ νὰ τὸ ἀναστήνου καὶ νὰ τὸ δουλεύου στὴν ὥραν του καὶ νὰ τὸ τραφοκοπίσῃ νὰ
 εῖναι πάντα ἀπάν / τημένο καὶ κυβερνημένο καλὰ ὅπου νὰ ἀρέσκῃ κάθε καλοῦ νοι-
 κοκυροῦ καὶ εἰς τὴν νιτράδα / ποὺ ἥθελε ἔαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ τὴ μοιρά-
 ζουσιν εἰς τὴν μέσην ἵσια πρὸς ἵσια / χωρὶς κανένα ἵκανος / βγάνοντας / τὸ βοϊβον-
 / ταλίκι ἀ / πὸ τὴ μέση / καὶ τὴν μπάρτην ὅπου ἥθελεν γγίξειν τοῦ νοικοκυροῦ
 νὰ εἶναι κρα / τημένοιν οἱ αὐτοὶν κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνον εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἄρχου